

hold til det Personel, vi have. Jeg siger derfor, at jeg beklager meget, at den ærede Minister ikke tog imod det Forslag, der i Fjor kom frem fra Rigsdagens Side om at sætte hele Forsvarsvæsenets Ordning under fornyet Behandling i en parlamentarisk Kommission, men ikke i en Kommission som den, den ærede Minister nedsatte forleden Aar, thi det nytter vist ikke. Jeg kan saa godt forstaa, at naar Ministeren henviser et Forslag til en Kommission, der til Dels bestaar af Flaadens højeste Officerer — jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at det er højtagtede og udmærket dygtige Sømænd — have kun et Hensyn at tage, og det er Hensynet alene til, hvad de mene styrker Marinen mest. Vi andre, Rigsdagen, have dog ogsaa andre Hensyn at tage, idet der vel maa tages Hensyn til Marinens Dygtighed og Brugbarhed, men ogsaa til det finansielle Krav. Der er baade politiske og finansielle Hensyn, Rigsdagen ikke kan se bort fra. Den ærede Minister er ikke uvidende om, at der hæver sig Røster ikke alene herinde, men ogsaa i Befolkningen, ikke alene blandt Venstremænd, men sandelig ogsaa blandt Højremænd, om Nedgang i de militære Udgifter, og nu er en Gang den ærede Marineminister med al sin Velvilje kommen bagefter med Søværnet. Og er Hærens Ordning ført igennem — hvorledes, skal jeg ikke udtale mig om, men den er ført igennem — og kommen igennem med Fremgang i Udgifterne, maa den ærede Marineminister finde sig i, da han har staaet godvillig og set til, at det kommer til at skorte ham lidt paa Midler til Flaaden. Jeg siger derfor til den ærede Minister, at det eneste Middel, vistnok, der er til at faa en brugelig Søværnslov ført igennem, er at nedsætte en Kommission (*Bluhme*: En parlamentarisk Kommission!) — selvfølgelig en parlamentarisk Kommission, med den Opgave at udarbejde et Forslag indenfor en bestemt finansiell Ramme (*Marineministeren*: Det kunne vi jo selv gøre!). Vil Ministeren selv gøre det? Ja, men det er jo det, som Udvalget og Tinget have forlangt Gang efter Gang, at Ministeren skulde gøre, men Ministeren har ikke gjort det, og jeg tror, at dersom denne Opgave blev stillet til en parlamentarisk Kommission, vilde vi faa ikke alene en dygtig Marine, men faa den for billigere Penge (*Marineministeren*: Nej!). Ja, det slaar vist ikke fejl, det lader sig vistnok gøre; naar man kommer til at behandle denne Sag i en Kommission, er der vist intet i Vejen herfor. Jeg kan saa godt forstaa,

at naar man forelægger en militær Kommission et Forslag og blot spørger: Hvad synes I om dette Forslag, synes I godt om det eller ikke? — saa siger naturligvis den militære Kommission, naar Forslaget kommer fra Administrationen, at det er et godt og brugbart Forslag, men de Herrer ere ikke berettigede til at sige, at vi ikke have anvist nogen Vej, ad hvilken vi kunde komme frem paa dette Omraade, og derfor vilde jeg gerne bestemt protestere imod disse Udtalelser. Jeg holder ikke bestemt paa, at Indskrænkningen skal ske netop paa Søværnsloven, muligvis den kan finde Sted paa andre Punkter (*Marineministeren*: Lad os forhandle om det!). Ja, men den ærede Minister har ingen Forhandling indledet paa dette Omraade. Det kan ikke hjælpe, den ærede Minister siger: Lad os forhandle om det! Indled en saadan Forhandling, men en saadan Forhandlings Indledning vil bedst kunne ske i en Kommission. Men, som sagt, vil den ærede Minister forlange Besparelse paa Finansloven, nu vel, saa skal jeg ikke være saa kneben over for Søværnsloven, naar vi overhovedet kunne komme ned til rimelige finansielle Beløb. Det er mig omtrent ligegyldigt, hvor Besparelserne ske, naar bare der finder Besparelser Sted. Vel skal jeg indrømme, at de sidste Tiders, ja ikke just de sidste Tiders Politik, men den Politik, vi have levet under for en Del Aar tilbage, rigtignok ikke giver Lyst til at nøjes med en Indskrænkning paa selve Finansloven, men alligevel, skete der en Overenskomst om Indskrænkning paa Finansloven, kunde det vel ske under en Form, som Marineministeriet vilde respektere, selv i ugunstige politiske Tider. Det vil jeg da haabe. Hvis derfor den højtærede Minister, som han jo synes at antyde, mener, at han nok kan naa til Besparelser, naar han kan faa Lov at tage de Bevillinger med, som staa paa Finansloven, kan der jo være Udsigt til at komme til en Overenskomst, og lad os saa haabe paa et gunstigt Udfald.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal udtale mig ganske kort. Jeg vil først henvende mig til det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle). Hans politiske Betragtninger om et Neutralitetsforbund mellem Danmark, Norge og Sverige skal jeg ikke komme ind paa her, det er en Sag, som vistnok ikke fortænes ved at forhandles her. Derimod stillede det ærede Medlem et andet bestemt Spørgsmaal, nemlig om Uddannelse af Reserveløjtnanter